

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

16 tháng 5 năm 2010

Số 97

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tại sao loài người khôn lớn, biết được chút đỉnh đạo thì lại nghe câu chuyện tận thế sẽ diễn ra nay mai. Cứ vậy mà truyền thuyết cho đến ngày hôm nay, vậy Bé nghĩ sao về việc này ?
- 2) Các tôn giáo trên mặt đất đều cho hay sẽ có ngày tận thế, vậy Bé nghĩ sao về việc này ?
- 3) Gặp bạn đạo lâu ngày Bé có vui không ?
- 4) Hôm nay lại có cuộc họp quynh luyện quý yêu của bạn đạo, Bé nghĩ sao?

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 15 tháng 11 năm 1991 1) Hỏi : Tại sao loài người khôn lớn, biết được chút đỉnh đạo thì lại nghe câu chuyện tận thế sẽ diễn ra nay mai. Cứ vậy mà truyền thuyết cho đến ngày hôm nay, vậy Bé nghĩ sao về việc này ? Đáp : Thưa, Bé là người tu, chỉ biết tuân theo sự tiến hóa của Trời Đất, giữ tâm thanh tịnh, không nhận ngoại lai, chủ tâm tu trì tiến hóa, lúc nào cũng bằng lòng chết trước khi chết, tận tâm, lúc nào cũng hấp thụ được sự vinh quang tiến hóa của tâm linh, không nghịch chiều tiến hóa, không ham sống sợ chết trước khi chết, nội khoa tâm lý không bị xáo trộn bởi những lời tiên tri không thể luận bàn được. Biết được mạng sống của xác phàm sẽ tiến hóa theo định luật sanh trụ, hoại, diệt và hồi sinh thì tâm sẽ an và trí sẽ được mở, thì chẳng còn lo âu đến ngày tận thế.	2) Hỏi : Các tôn giáo trên mặt đất đều cho hay sẽ có ngày tận thế, vậy Bé nghĩ sao về việc này ? Đáp : Thưa, việc này rất rõ ràng, người cho hay cũng chưa thật sự hay biết rõ rệt ngày đổi thay của Trời Đất, nhưng luận về kinh sách hay là sấm truyền, bản cải một phần nào tùy theo khả năng cảm thức của khối óc mà thôi. Ngược lại, người tu thực hành chỉ biết tự giải mở tùy theo khả năng sẵn có mà tu tiến thì lúc nguy hiểm mới cảm nhận sự cứu rỗi của Bề Trên, tức là phần hồn trọn lành đi trước, hỗ trợ cho cuộc thanh lọc tiến hóa. Kệ: Địa cầu tung nỗ chẳng lo âu Tu tiến quân bình rõ trước sau Tình đẹp duyên lành tâm tự thức Xuất hồn tu học hiểu về sau Về sau thanh nhẹ rất nhiệm màu Ai khổ ai hành ai tiến hóa Trí tuệ tròn đầy thức đổi trao Chẳng còn mê loạn được về mau
Ngày 16 tháng 11 năm 1991 3) Hỏi : Gặp bạn đạo lâu ngày Bé có vui không ? Đáp : Thưa, Bé rất vui, niềm nở với mọi người, tâm từ phát hiện, cảm giao thần thức, trí tâm phát huệ tận độ vui tươi, nhớ lại những chuỗi ngày tu học không hoang phí. Cuộc sống của con người chuyển hóa rất nhanh, chỉ có chơn tu thức hồn mới hiểu điều này. Việc hội ngộ Cha yêu không khó, tâm tiến hành có có không không, Trời cao biển rộng một lòng, tâm tự thành thật thông dong đạo đời. Người tu chân Trời hiểu cho tâm, không mưu mô không ác độc, không đâm oán thù, điển tâm hướng thượng giải mù, tu cho đắc đạo an du phần hồn, tâm thân sáng chói như cồn, giải phần ô trược giữ hồn lo tu. Nói đến đây cảm thương người trần trược, đặt mình vào ô có bỏ không, tâm không đạo không lòng không giới, khổ hành chẳng biết tới Trời xanh, mây bao phủ đắm say trong khổ, chẳng biết gì cũng muốn nhô neo đi, đi đâu chẳng biết nghĩ suy, khổ mà không biết dự thi hoài hoài. Kệ: Vui cùng các bạn sống hôm nay Tái tạo tâm thức gieo trồng dịp may Tương ngộ tại trần lòng cao quý Khắc khổ tri tâm đổi đổi thay	Ngày 17 tháng 11 năm 1991 4) Hỏi : Hôm nay lại có cuộc họp quyền luyến quý yêu của bạn đạo, Bé nghĩ sao ? Đáp : Thưa, Bé rất vui mừng duyên tái ngộ, già trẻ, bé, lớn, đều chung vui hòa bình, ai ai cũng hướng thượng tự gieo trồng ý thiện lành, bánh ngon trái ngọt, cũng như những câu hỏi thắc mắc đều được hóa giải tùy tâm thức, cuối cùng mọi người ra về với một tâm hồn vui nhẹ. Cuộc họp đã tạo duyên cho mọi người chung vui. Cho nên Bé thường nói: <i>Nguồn đạo luôn luôn đem lại sự sống động của tâm hồn mọi người</i>, cơ hội gieo trồng tâm ý thiện lành, tình bạn đạo yêu thương quý mến, chiu chít quây quần vui học, tiến thân, càng có cuộc họp mặt lại càng thấy rõ chúng sanh đều mang một tâm bệnh nan y, chỉ có hành giả chịu tự tu tự tiến thì mới giải quyết được. Kệ: Trí tâm lẫn quản mưu sinh động Giải quyết không thông chuyển pháp phòng Hạnh sống chẳng còn nuôi được hạnh Chỉ tu cởi mở mới khai thông.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Thanh Điền Ban Hành

Thanh điền ban hành nơi chánh giác
Trung tâm phát triển tiến thanh đài
Ngũ hành tiến giải phân minh lý
Hưởng pháp trùng tu thức giác hoài

“Thanh điền ban hành nơi chánh giác”: Trung tâm của bộ đầu của các bạn được trụ hóa luồng thanh điền mới hòa hợp hưởng thanh điền được. Cho nên, bản thể của chúng ta nó cũng như càn khôn vũ trụ, mà ngay trung ương này nó mới là chánh giác. Nếu các bạn để ngay chỗ này, nó không có chánh giác, nhưng mà ngay nê hườn sắp lên là cái luồng thanh điền đó cái tư tưởng nó mới sáng suốt và chánh giác được.

“Trung tâm phát triển tiến thanh đài”: Đó là cái chỗ trung tâm phát triển tiến lên thanh đài, càng tiến vô cực vô biên ở nơi chỗ đó, cái phần thanh điền chúng ta tiến hóa luôn luôn mãi mãi lên thanh đài.

“Ngũ hành tiến giải phân minh lý”: Ngũ hành là cơ tạng của chúng ta có kim, mộc, thủy, hỏa, thổ sanh khắc. Nhưng mà bây giờ chủ nhơn ông biết được thanh điền thì ngũ hành phải tiến giải phân minh lý, lúc nào nó cũng có sự sáng suốt để trong hành động của nó và tư tưởng của nó luôn luôn được trung ương hóa giải. Cho nên nó có phần sáng suốt nó minh lý, minh chơn lý rõ rệt.

“Hưởng pháp trùng tu thức giác hoài”: Khi mà chúng ta có phần thanh điền ngay trung tâm bộ đầu đang rút lên đó và chúng ta có thể tiến tới tâm tâm tương ứng hưởng pháp trùng tu thấy cái đường lối chánh giác ở bên trên đó, nghĩa là không âm thinh, không sắc giới, nhưng mà thấy tự nhiên nó hiểu và nó biết. Nó tiến tới, nó giác tâm hoài hoài, nó sửa lấy cái sự sai lầm của nó.

Giác hoài không chuyển lầm sai
Tiến lên tự giải thanh đài chờ ta

“Giác hoài không chuyển lầm sai”: Khi mà chúng ta hưởng ứng cái phần thanh điền đi lên hòa đồng với càn khôn vũ trụ và vượt mức ở trong cái vô cực vô biên thì giác hoài không chuyển lầm sai, không thể nào các bạn làm điều gì sai được hết. Bởi vì phần tiến giải trong xây dựng cõi mở và thăng tiến đem sự sáng suốt cho muôn loài không có việc sai. Mà nếu chúng ta lấy cái sáng suốt để bực người khác là chúng ta làm sai. Còn đấng này chỉ trong xây dựng cõi mở tiến lên vượt mức và cho nó thấy nó để nó đồng tiến, đồng giải cũng như ta thấy ta, ta tự thăng tự tiến.

“Tiến lên tự giải thanh đài chờ ta”: Chúng ta tiến lên càng thanh thì càng gặp sự thanh cao ở bên trên, nó sẵn sàng hút và dẫn tiến chúng ta lên.

Cao siêu pháp lý thật thà
Giúp người tiến hóa phóng xa tiến hoài

Cái sự cao siêu của đấng pháp lý mà chúng ta hành ở đây là nó ở trong thật thà không có thể gian trá được. Khi các bạn tu trong thanh tịnh ngồi mây tiếng đồng hồ thiền, đó nhiều khi trước trán thấy có chút xiu nhòa sáng đó thôi. Còn nói cái phần mà đạt được cái phần thanh điền thanh cao lên bên trên đó thì các bạn tự hiểu sự sáng suốt đó, không có nói cho người khác biết được và người khác cũng không thấy cái sự sáng suốt của bạn được đâu. Nó thật thà nó mới thấy nó tiến. Mà nó vọng động, nó lấy cái sáng suốt lợi dụng cái sự sáng suốt mà làm điều sai quấy thì nó nặng ngực và nó khổ cực. Đó, nó thiếu thật thà. Còn nếu nó thật thà, nó đầy đủ thật thà thì nó cõi mở, nó là càn khôn vũ trụ, càn khôn vũ trụ là nó, nó ngồi ở chỗ nào nó cũng có ở một nơi an tọa, phát triển cõi mở, thông thả chớ không có ràng buộc trí ý nó.

“Giúp người tiến hóa phóng xa tiến hoài”: Đó, cái sự cao siêu của pháp lý là nói về vượt mức trước điển tiến tới thanh điển thì giúp người tiến hóa phóng xa tiến hoài, luôn luôn chúng ta đi lên trên không có xuống ở dưới cái trần trước, luyện tức, lôi cuốn vọng động nữa. Chúng ta ở trong mình tâm kiến tánh sửa tiến hoài hoài.

Bình tâm sáng tỏ hằng ngày
Muôn loài tự hồi lập đài tiến thân

“Bình tâm sáng tỏ hằng ngày”: Lúc đó cái tâm của các bạn được ổn định được rồi, các bạn đã ý thức rõ cần khôn vũ trụ là bạn, bạn là cần khôn vũ trụ. Lấy cái gì làm cái điểm mà để đo lường hiểu là cần khôn vũ trụ là tôi, tôi là cần khôn vũ trụ thì các bạn thấy rõ ràng như tôi đã phân minh. Nếu các bạn không cần cái thanh điển của cần khôn vũ trụ thì các bạn sống ở trong cái khạp dầy kín được. Trong cái khạp dầy kín các bạn chịu không được, các bạn phải ra ngoài. Mà cái ngoài này nó đủ thanh khí điển sáng tới hòa cảm và nó dẫn giải cho tâm trạng các bạn được ổn định bình tâm thì các bạn thấy rõ tất cả những cái gì của Trời đất đã ban bố và vô vi đã và đang diu dắt các bạn, thì các bạn thấy ổn định. Khi mà ổn định được là bình tâm, các bạn đâu có ở trong phạm vi eo hẹp được, không thể ở trong phạm vi eo hẹp được. Nhưng mà các bạn tự động phải ở hòa đồng với đại tự nhiên, các bạn mới thấy thoải mái. Còn ở trong eo hẹp được thì chúng ta chun vô khạp ta dầy, ta cần liên lạc với nhân sinh làm gì? Cần ăn uống làm gì? Cái sự ăn uống là hóa hóa sanh sanh của vạn vật và cái âm thanh của các bạn đây không phải là một khía cạnh nào ban bố sự âm thanh đó. Nhưng mà toàn năng của vũ trụ, cần khôn vũ trụ trong cái định luật hóa hóa hóa sanh sanh và cái dưỡng thanh khí để cho các bạn hưởng từ giờ phút khắc để cải tạo và sửa cái phần hồn để tiến hóa.

Cho các bạn xuống đây để học cái nhẹ chứ không phải học cái nặng. Từ trong cái nặng mà các bạn tiến ra là nó nhẹ, luôn luôn học cái nhẹ nhiều hơn không phải học cái nặng đâu. Nhiều người sai lầm thấy mình được một phần nhẹ, thấy sáng suốt, rồi lấy cái sáng suốt đó tạo ra cái nặng cho người khác, đó là tự đọa và tự hành lấy thể xác và tâm của mình đó.

Còn cái bình tâm sáng tỏ hằng ngày đây là chúng ta tu, chúng ta hiểu rồi, hòa cảm được rồi, chúng ta thấy rõ ràng cái vị trí của chúng ta là tất cả, tất cả là ta.

“Muôn loài tự hồi lập đài tiến thân”: Khi mà ý thức được thì muôn loài tự hồi cải sự sai lầm tối tăm chính mình đã tạo ra cho mình. Lập đài tiến thân lúc đó chúng ta mới tiến hóa, tâm lẫn thân được tiến hóa.

Hưởng trong nguyên lý chơn phần
Thâm tâm tự giác hợp phân tiến hòa

“Hưởng trong nguyên lý chơn phần”: Thấy cái phần sáng suốt chính đáng mà chúng ta ý thức được và chúng ta nung nấu và giữ cái phần chơn chánh chứ không có đi tiến về sự sai lầm nữa.

“Thân tâm tự giác hợp phân tiến hòa”: Thân và tâm chúng ta tự giác hợp phân rõ rệt ở nơi nào. Một hạt cát cũng có sự liên kết của cần khôn vũ trụ thì chúng ta tiến hòa với mọi giới thì làm gì có sự đau khổ của nội tâm nữa. Ác, rồi một thời gian nó hết ác; trước, một thời gian nó hết trước thì tất cả chúng ta ở đây cũng ở trong ác trước mà ra. Bây giờ, chúng ta càng tu càng tiến hóa càng mê thích những sự sáng suốt ở bên trên. Dòm lại trước kia chúng ta cũng ở khối đó, nhờ sự kích động và phản động đó chúng ta mới tiến hóa tới ngày nay. Thì bây giờ các bạn tu rồi lần lần đi tới. Những người chưa tu, chúng ta phải cho người ta thấy rõ ràng họ có phần sáng suốt như chúng ta nhưng mà họ chưa ý thức nổi, chưa làm chủ lấy tình thể được thành ra không có tiến hóa lên trên được thì chúng ta cho họ thấy rõ, họ tiến mấy hồi.

Mỗi người chúng ta đều ở trong thức giác mà chịu tu chứ không phải bị bắt buộc bởi ai mà bắt buộc chúng ta tu, không có. Chúng ta thức giác được sự sáng suốt là cao quý chúng ta mới tu.

Hòa bình nội cảnh chẳng xa
Chăm lo tự giải tâm tà khỏi tâm

Sự hòa bình là nội cảnh của chúng ta mà chúng ta hiểu, ý thức được, hóa giải được thì đâu có xa. Bây giờ, các bạn cố gắng tu, tu càng tu các bạn thấy càng khôn vũ trụ như các bạn không xa, các bạn thấy có hòa bình trong nội tâm rồi

“Chấm lo tự giải tâm tà khỏi tâm”: Cái tâm mà muốn lần áp người ta, chúng ta phải dẹp nó qua một bên. Chúng ta nung nấu cái tâm thanh bình sáng suốt của muôn loài, chúng ta nung nấu cái đó. Cái tà tâm chúng ta không nên giữ, mà ai làm sao phải tự giải, phải mượn cái pháp để giải, mượn cái pháp hành để dụng chạm phải. Rồi chúng ta ý thức, dụng đâu thấy đau đâu không dụng nữa, nhức răng thấy đau răng không ăn bậy nữa, có bao nhiêu đó mà chúng ta sửa lần lần.

Đoán ngày tự giác tự ngâm
Tình thương đạo đức chẳng lầm chẳng sai

Mình đoán cái ngày tự giác, tự ngâm. Chúng ta bỏ cái tà tâm thì tự nhiên chúng ta đoán cái ngày tự giác rồi. Dẹp được tà tâm thì sáng suốt, sáng suốt là minh tâm kiến tánh là tự giác. Tự ngâm tự thích thú khoan khoái ở trong nội tâm.

“Tình thương đạo đức chẳng lầm chẳng sai”: Hồi nào tới giờ mình nghe tình thương đạo đức mà học trong môi miệng của chúng ta thoát ra nhiều lắm mà chưa có thấy. Bây giờ chúng ta bỏ tà tâm rồi, chúng ta thấy càng khôn vũ trụ, chúng ta thấy Cha hiền Mẹ đất của chúng ta có trước mặt trong thâm tâm của chúng ta các nơi đều có đang giáo dục chúng ta. Cha hiền đang theo dõi chúng ta và giúp đỡ chúng ta.

Hồn ta thức giấc hằng ngày
Quy nguyên chính pháp an bài thân tâm

Đó, cái hồn ta thức giấc hằng ngày, càng ngày chúng ta thấy càng phát triển. Sự sáng suốt mà cởi mở lên rồi chúng ta thấy mọi giới đều gần chúng ta, vạn linh đã và đang giúp đỡ chúng ta, chúng ta ở trong tầm tiến hóa của chơn lý rõ ràng.

“Quy nguyên chính pháp an bài thân tâm”: Chúng ta trở về cái chơn lý không thay đổi mới an bài được thân tâm ổn định tâm hồn giữ đó mà tu mà tiến.

Huyền cơ chuyển hóa thậm thâm
Vô tình vô sắc vô tâm tạp ô

“Huyền cơ chuyển hóa thậm thâm”: Khi mà chúng ta tu đạt được cái thanh điển rồi thì thấy cái huyền cơ thậm thâm, học hoài học không hết mà học rồi lại thấy khỏe.

Vô tình vô sắc; đạt tới vô tình, khi chúng ta nhắm mắt chúng ta không có nghe ai nói nhưng mà chúng ta hiểu việc đó. Vô sắc; chúng ta không cần thấy cảnh nhưng mà ta hiểu cái cảnh giới đó. Vô tâm tạp ô thì không có bị sự ô nhiễm. Khi mà các bạn ngồi còn nghe người này nói, mách này, mách kia, mách nọ, đó là tà. Các bạn còn thấy cảnh sắc này, cảnh sắc kia, cảnh sắc nọ, đó cũng là tà.

Đó, nó quyến rũ, thử thách thì các bạn cho đó là phải, cho đó là đúng thì các bạn ở cái ma giới thân cái tạp ô vô. Còn đàng này chúng ta tu vô vi là vô tình vô sắc, vô tâm tạp ô, nó đi trong cái hào quang minh định không động nó là vậy.

Một đường thẳng tiến hư vô
Muôn đời vô hoại cơ đồ vững thêm

“Một đường thẳng tiến hư vô”: Chúng ta tiến tới hư vô là chơn chánh. Vô vi đàng chúng ta là đi tới không không là chủ.

Muôn đời vô hoại không bao giờ bị hư, cơ đồ vững thêm, càng ngày càng vững chí mà tu, không có ai động đến bạn được. Bạn thuộc về siêu phàm rồi đâu có ai động. Nếu mà còn âm thầm sắc giới là thuộc về phàm giới. Mà vô tình vô sắc là các bạn siêu phàm rồi.

Biết trời biết Phật tạo niềm
Tiến về đại giác âm êm muôn đời

Mình biết Trời, biết Phật, biết cái nguyên lý Trời Phật nó ra sao? Đại giác là gì? Mọi trạng thái là gì? Chúng ta lấy niềm tin rõ ràng ở chung quanh ta cũng có Trời Phật chứ không phải đi lên Tây phương mới tìm có Trời Phật.

Tiến về đại giác ta hiểu tất cả, âm êm muôn đời. Lúc nào cũng ở trong thanh bình, hồn vía chúng ta an khương tiến giải mới biến được cái tiểu thiên địa này thành xá vệ quốc trật tự. Tâm hồn các bạn không ổn định lấy gì có trật tự, ổn định rồi các bạn mới thấy có trật tự.

Vô vi giáo huấn không rời
Hòa đồng muôn loại thuyết lời phân minh

“*Vô vi giáo huấn không rời*”: Thì cái không không lúc nào cũng dạy các bạn hết. Cái vô vi dạy không rời giờ phút nào cũng dạy các bạn. Khi mà bức tức rồi thì tiến giải, tưởng tới cái không là các bạn hiểu cái lý và tự trả lời tự giải đáp, tự thi hành một cách thông minh.

“*Hòa đồng muôn loại thuyết lời phân minh*”: Chúng ta đi tới vô vi rồi, chúng ta mới hòa đồng muôn loại. Chúng ta phân minh rõ ràng một hạt cát, một cọng cỏ cũng nằm ngay trong chơn lý, không ngoài chơn lý, khi mà các bạn hiểu được điển rồi, các bạn không còn trong phạm vi eo hẹp nữa, rõ ràng chúng ta phân minh cho các bạn từ lỗ chân lông một cũng do sự liên kết của càn khôn vũ trụ, nó mới đưa các bạn có sự ổn định đi, đứng, ngồi, nằm.

Còn nếu không có thanh khí điển của vũ trụ càn khôn, các bạn làm sao có sự tinh vi mà loài người bác học bây giờ chế các bạn chế không ra. Bởi vì nó quá lớn rộng, người ta chế không nổi. Đầu óc người ta không có thể rờ tới nổi, người ta chỉ làm một phần, một góc nào thôi, còn đặng này siêu khoa học không thể chế tạo nổi. Khi các bạn hiểu được rồi các bạn mới trở về quê xưa chôn cũ, trở về một đấng đại giác rồi thì các bạn sẽ có tất cả. Trong cái không mà nó có, chứ các bạn đừng tưởng tôi tu đây rồi tôi không còn gì, trong cái không nó sẽ có.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 18/09/1977)

Hương Tâm

Kính Thông Báo: Ông Nguyễn văn Hoa sinh năm 1932 là thân phụ của bạn đạo Nguyễn Thanh Loan & Tường đã từ trần 19 giờ ngày 8 / 5 / 2010 (tức ngày 25 tháng 3 năm Canh Dần). Thọ 88 tuổi. Lễ động quan lúc 8 giờ ngày 12 / 5 / 2010 tại khu phố 2 phường Tam Bình quận Thủ Đức.

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho ông.

Bạn đạo Thành phố Hồ Chí Minh kính báo.

Vườn Thơ Bạn Đạo

CON VẪN NHỚ

Niềm khát vọng gặp Thầy trong “Niu-Quốc”
Mong ngóng tin rồi rã cả tâm hồn
Ồ là la người Tàu còn để mắt?
Niệm Phật nhanh cố quên chuyện bất công.

Tu tàn tạ khi nghe Thầy đã mất
Chạy theo ai cuồng tín lợi cho mình
Vô Vi dù tắt hẳn ánh bình minh
Không ngoảnh mặt, Thầy ơi! Con vẫn nhớ.

Mỗi ngày qua vắng bóng táng đày sào
Vô vàn thương nhớ mãi vượt Trời Âu
Thôi nhìn “Cha” vĩnh biệt một lần cuối
Mỗi nẻo đường tự cứu khỏi phiền nhau.

TPHCM, 10-05-2010
Minh Nghĩa

VUI LÊN

Vui lên đi hỡi bạn ơi!
Hòa chung tươi đẹp ca thơ tươi cười
Đổi trao tâm đạo mở lời,
Học cho tâm thức ở đời hiểu thông.
Nơi đâu mới thấy nhiệm màu,
Cùng chung tương ứng kết tàu tiến thẳng.
Nội tâm ta sáng hiện dần,
Lạc vi vui vẻ nhẹ nhàng tâm thanh.
Thảnh thơi thanh nhẹ đó cần,
Khai mau cho nở khí cầu ở trên.
Cầu kia ta giữ cho bền,
Tâm tâm tương ứng luôn bên cha thầy.

Thân tặng các bạn đạo 09-05-2010 cùng nhau đến thăm bạn đạo Anh Tân ở xã Hòa Chung biết bao vui vẻ.

Cà Mau, 09-05-2010
Văn Phong kính bái.

GIÓ THỔI

Gió xoay, gió thổi cho lời
Biết bao mát mẻ hòa đời thảnh thơi.
Gió đưa, gió đẩy mưa rơi,
Mọi nơi cũng lúc hiểu thời thế nhân.
Gió thương, gió nhẹ hiện dần
Thời gian rộng mở tường nhau từng lời.
Gió ghi gió tới khắp nơi,
Chúc chung mọi giới cơ ngơi thiện lành.

Cà Mau, 11-05-2010
Văn Phong

THIÊN THANH

Bầu trời nắng đẹp mùa Thu sang
Mây trắng thiên thanh ánh đạo tràng
Chiếu tỏa mây đen trời lại sáng
Tu hành xuất thế đạo Thiên Đàng.

Bồng nghĩ đạo đời khác biệt nhau
Thôi thì theo đạo khỏi buồn đau
Thà rằng quên hết đời qua đạo
Cõi tạm vô thường lo kiếp sau.

TPHCH, 11-05-2010
Minh Vô Vi

KHÔNG

Nghĩ không là có rồi, tôi ơi !
Có nghĩ chữ không, có động rồi.
Thanh tịnh vốn không, không có niệm.
Trống không vô niệm, vô vi thôi.
Nghĩ lo nhiều quá, nghiệp vậy kín.
Một ý khởi lên, nghiệp tạo rồi.
Vạn sự do tâm, tâm tự diệt.
Vi trần bất nhiễm, đạo thành thôi.

Củ Chi, 04/05/2010
Bá Tùng

ĐƯỜNG XA CỨU KHỔ

Chớ ý tiền trao xúm nhau xài
Ban vui cứu khổ giúp phe ai?
Chẳng nghe bán đất làm công quả
Du lịch tiền “Đô” sướng quá tay
Buôn bán mảnh mung hối lộ Phật ⁽¹⁾
Chùa Am Đình Miếu độ no say
Đạo trong đức ngoài tu cảnh giác
Hưởng phước luân hồi tính toán sai.

TPHCM, 11-05-2010

Huệ Nhựt

CHƠN TU

PHÚC cho ai có “Pháp” mà tu
TÂM tánh hiền lương dễ vận trù
CÀ giựt cà tung chỉ tẩu hoả
MAU hồi tâm lại tinh tấn tu
HÀNH trình tu tập kiểm mình lại
PHÁP chánh hại người kẻ quá ngu
SỬA đổi từ đây chẳng nghĩ xấu
MÌNH sai người đúng, đây chơn tu.

TPHCM, 13-05-2010

Minh Nghĩa

CÒN CHẤP CÒN MÊ

Còn chấp hữu vi đang lợi gì
Sắc không không sắc đạo Vô Vi
Luận chi khai mở hòa chơn lý
Cổ chấp mang đi khó dự thi

Còn nói còn lời còn chấp thôi
Lời lại tiếng qua khó mà ngồi
Thôi thì đừng nói là thanh tịnh
Khí tán hại Hồn khai triển thôi

Ngồi nhìn ngày tháng cứ dần trôi
Không biết làm gì tu cứ ngồi
Cứ thế tứ thời hành luyện tới
Cuối cùng tu tốt trở về Ngôi.

TPHCM, 12-05-2010

Minh Vô Vi

SUY NGÃM

Suy đi ngẫm lại quá thờ ơ
Hồn nhiên ngẫu hứng họa lời thơ
Mạo phạm vô tình mong thứ lỗi
Thân thương mới nhận bao bài thơ.

Học mãi, học hoài, học chẳng hết
Giữ vắn niêm luật từ ta lết
Cũng vì vui đạo ý hòa lành
Luyện giữa đêm dài cũng đặng nét.

Tu hành duyên định lời thầy tổ
Tướng lệ lệch nhìn đầu thẳng chỗ
Thân thấp tay lùn ý chí cao
Tâm thanh trí mở hiền đầu lỗ.

Cà Mau, 08-05-2010

Văn Phong

HẠC VĂN KÊU SƯƠNG

Dòng đời ta mãi sống lê thê
Đón gió mùa đông đã thổi về
Kẻ sĩ cứ ngồi soi diện bích
Tay Thiền vẫn ngó kiếm hồn quê
Mây giăng rẽ lối mời trăng tỏa
Hạc lướt trong sương gọi kẻ mê
Nào phải tình thơ lưu viễn khách
Mà vì tánh ý quá nhiều khê.

PN. 19/11/2009

TS. Phương

THƠ ĐÓNG GÓP

Làm thơ đăng Led chê bai chi rứa?
Không thể làm sửa tánh sửa sao đây!!!
Xin chỉ giùm nhưng đừng dựa vào lời Thầy
Làm thơ sửa nghe nhàm, vô cũng ngán
Thơ nhiều tánh xấu nhiều, giải thỏa đáng
Không thơ giống như: “Không tiền không tội”
Nghe Thầy giảng nghe qua đừng mừng vội
Lại còn thêm mình sai chẳng ai sai
Đóng góp “Vườn thơ” bài xích tội đầy ngài.

TPHCM, 12-05-2010

Minh-Nghĩa

¹ Lời Đức Thầy.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 10 tháng 10 năm 1971

Thắp đèn dẫn tiến mâu ni hóa
Ngũ sắc huyền quang chuyển tiến hòa
Thanh tịnh phân hành nơi giác thể
Trí tâm tự toại kiến Di Đà.

Chung quy cũng hợp một nhà,
Điển tâm thanh lọc vui hòa tiến tu.
Di Đà giúp đỡ người ngu,
Phóng ra thanh điển trợ bù tình thương.
Tiến theo trực chỉ một đường,
Khai thông nội tạng tự lòng gắng ghi.
Bộ đầu khai triển hợp thì,
Bình tâm xét đoán từ bi giải hòa.
Mọi điều tỏ rõ phân qua,
Tiền căn hậu quả hiểu xa hiểu gần.
Mỗi người mỗi phước mỗi phần,
Mỗi tâm mỗi trạng xa gần hiểu nhau.
Nợ duyên duyên nợ đối đầu,
Khổ là cảnh tạm sang giàu hư không.
Hai đảng chịu luật hóa công,
Vay rồi lại trả luân vòng trả vay.
Nắng sương chịu đựng đêm ngày,
Phân hành chơn giả sưa say đối tình.
Luật sanh sanh hóa kết tinh,
Thân hình giả tạm chính mình phải lo.
Lắm khi tự hát tự hò,
Khuyên người lầm lạc tự dò tiến tu.
Khuyên người đổi tánh ngao du,
Biết mình tự sửa dẹp mù nội tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên